

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА І
МЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА»

ПОГОДЖЕНО

Декан факультету філології,
психології та педагогіки,
к.пед.н., доцент

_____ Анна АГЕЙЧЕВА
24 березня 2023 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова приймальної комісії,
ректор Національного університету
«Полтавська політехніка імені
Юрія Кондратюка»
д.е.н., професор

_____ Володимир ОНИЩЕНКО
24 березня 2023 р.

ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для вступу на навчання за ступенем бакалавра
з усіх спеціальностей

Програму затверджено на засіданні
навчально-методичної комісії
факультету філології, психології та
педагогіки
Протокол № 7 від 23.03.2023 р.

ПОЛТАВА 2023

I. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Назва розділу, теми	Знання	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>ни</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови	Абітурієнт повинен вміти: розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила
2. Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступені порівняння прикметників.	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових

4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнати правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнати правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Дієприслівниковий зворот</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізнати їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні.</p> <p>Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.</p> <p>Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p>

	<p>сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнити сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й	Розрізнити словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.1. Словосполучення.	частинами складного речення	
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, відокремлених членів речення)	Розрізнити речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, відокремлених членів речення)
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком'	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно

		реченні	використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення		Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.2.5.1. речення	Складносурядне:	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. речення	Складнопідрядне,	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. складне речення	Безсполучникове	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку		Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення		Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика		Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети

7. Розвиток мовлення

Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту; зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів

спілкування

Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

2. ОРГАНІЗАЦІЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБОВУВАНЬ

Білет з української мови на вступному випробуванні у формі індивідуальної усної співбесіди включає 2 (два) питання з різних розділів програми зовнішнього незалежного оцінювання.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИКОНАНИХ ЗАВДАНЬ

Кількість балів за виконання завдань з української мови може складати від 100 до 200 балів і визначається сумою балів за кожне питання, доданою до 100 балів.

Відповідь за кожне питання оцінюється від 0 до 50 балів. Максимальна кількість балів може становити 100 балів ($50 \times 2 = 100$).

Структура оцінки	Бали за 1 відповідь
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Відсутні недоліки у викладенні матеріалу	50
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Відсутні значні недоліки у викладенні матеріалу	49

Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Є малозначуще зауваження до викладення матеріалу	48
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Є одне зауваження до викладення матеріалу	47
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявна одна несуттєва помилка	46
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявна одна несуттєва помилка та незначний недолік	45
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявні два несуттєві недоліки	44

Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявні три несуттєві недоліки	43
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявні чотири недоліки	42
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявні 4-5 недоліків	41
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявні 5-7 несуттєвих недоліків	40
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано глибоке знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій; застосовано інтегративний підхід до пояснення подій і явищ. Наявні до 10 несуттєвих недоліків	39
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Не простежується глибоке знання матеріалу поза межами питання. Можливе порушення логіки побудови відповіді, наявність декількох несуттєвих недоліків	38
Відповідь на питання повна, логічно побудована, аргументована, продемонстровано знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Не простежується знання матеріалу поза межами питання. Можливе порушення логіки побудови відповіді, наявність декількох несуттєвих недоліків	37
Відповідь на питання повна, аргументована. Показано посереднє знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Можливе порушення логіки побудови відповіді, наявність декількох несуттєвих недоліків або помилок	36

Відповідь на питання повна, частково аргументована. Показано посереднє знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Можливе порушення логіки побудови відповіді, наявність декількох несуттєвих недоліків або помилок	35
Відповідь повна, проте недостатньо аргументована, з порушенням логіки. Продемонстровано посереднє знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Наявність декількох несуттєвих помилок, які вступник здатний виправити за допомогою уточнюючих запитань екзаменатора	34
Відповідь повна, проте недостатньо аргументована, з порушенням логіки. Продемонстровано посереднє знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Наявність декількох несуттєвих помилок	33
Відповідь повна, проте недостатньо аргументована, з порушенням логіки. Продемонстровано посереднє знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Не простежується глибоке знання матеріалу поза межами питання. Можлива наявність декількох недоліків. Можлива наявність однієї грубої помилки, яку вступник здатний виправити за допомогою уточнюючих запитань екзаменатора	32
Відповідь повна, проте недостатньо аргументована, з порушенням логіки. Продемонстровано посереднє знання та розуміння історичного процесу, фактів і подій. Не простежується глибоке знання матеріалу поза межами питання. Можлива наявність декількох недоліків. Можлива наявність однієї грубої помилки та недоліку, які вступник здатний виправити за допомогою уточнюючих запитань екзаменатора	31
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність однієї суттєвої помилки або декількох недоліків (не більше семи)	30
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність однієї суттєвої помилки або декількох недоліків (не більше восьми)	29
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність двох суттєвих помилок або декількох недоліків (не більше десяти)	28
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність трьох суттєвих помилок або декількох недоліків (не більше п'яти)	27
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність трьох суттєвих помилок або декількох недоліків (не більше семи)	26
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність трьох суттєвих помилок або декількох недоліків (не більше десяти)	25
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність трьох суттєвих помилок або понад десяти недоліків	24
Відповідь недостатньо повна (питання не розкриті, не простежено причинно-наслідкових зв'язків, не вказані дати, не зроблено висновку тощо). Можлива наявність трьох суттєвих помилок і понад десяти недоліків	23
Питання розкриті менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Не наведено значущі факти, дати та події тощо. Вступник припустився чотирьох суттєвих помилок	22

Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Не наведено значущі факти, дати та події тощо. Вступник припустився чотирьох суттєвих помилок і одного недоліку	21
Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Не наведено значущі факти, дати та події тощо. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок	20
Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Не наведено значущі факти, дати та події тощо. Вступник	19
Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок та більше двох недоліків	18
Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок та більше п'яти недоліків	17
Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок та більше семи недоліків	16
Питання розкрите менше, ніж наполовину, при цьому дано основні поняття та визначення. Порушена логіка відповіді. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок та більше десяти недоліків	15
Відповідь містить лише деякі відомості з запитання білета. Вступник припустився трьох суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	14
Відповідь містить лише деякі відомості з запитання білета. Вступник припустився трьох суттєвих помилок. Подано частково невірну трактовку дефініцій	13
Відповідь містить лише деякі відомості з запитання білета. Вступник припустився чотирьох суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	12
Відповідь містить лише деякі відомості з запитання білета. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	11
Відповідь містить лише деякі, не пов'язані між собою, відомості з запитання білета. Вступник припустився чотирьох суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	10
Відповідь містить лише деякі, не пов'язані між собою, відомості з запитання білета. Вступник припустився п'яти суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	9
Відповідь містить лише деякі, не пов'язані між собою, відомості з запитання білета. Вступник припустився шести суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	8
Відповідь містить лише деякі, не пов'язані між собою, відомості з запитання білета. Вступник припустився семи суттєвих помилок. Подано невірну трактовку дефініцій	7
Відповідь містить уривчасті відомості з запитання білета, наведено лише базові поняття. Подано невірну трактовку решти дефініцій. Вступник припустився десяти грубих помилок	6

Відповідь містить уривчасті відомості з запитання білета, наведено лише базові поняття. Подано невірну трактовку решти дефініцій. Вступник припустився понад десяти грубих помилок	5
Відповідь містить уривчасті відомості з запитання білета, не наведено потрібні визначення, факти, дати та події. Подано невірну трактовку дефініцій. Вступник припустився понад десяти грубих помилок	4
Відповідь містить уривчасті відомості з запитання білета, не наведено потрібні визначення, факти, дати та події. Подано невірну трактовку дефініцій. Вступник припустився понад десяти грубих помилок і кількох	3
Відповідь не стосується запитання білета	2
Відповідь не стосується запитання білета і містить помилки	1
До відповіді вступник не приступав чи продемонстрував академічну недоброчесність	0

Завідувач кафедри українознавства,
культури та документознавства

Ірина ПЕРЕДЕРІЙ

Кількість правильних відповідей	Кількість балів
15	100
16	104
17	108
18	112
19	116
20	120
21	124
22	128
23	132
24	136
25	140
26	144
27	148
28	152
29	156
30	160
31	164
32	168
33	172
34	176
35	180
36	184
37	188
38	192
39	196
40	200

Розробник — д.і.п., професор, завідувач
кафедри українознавства, культури
та документознавства

Ірина ПЕРЕДЕРІЙ